

Begrundelse

Det er af de såkaldte Thulearbejdere blevet fremført, at beskyttelsen af arbejderne under oprydningen var katastrofalt ringe, samt at dette har medført større dødelighed og følgevirkninger for de pågældende.

Svar (13/12 94)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at der ikke i 1968 fandtes nogen decideret regulering af arbejdsmiljøet i Grønland, idet lov om almindelig arbejderbeskyttelse fra 1954, som på det tidspunkt regulerede arbejdsmiljøet i Danmark, ikke gjaldt for Grønland.

En egentlig regulering af arbejdsmiljøet i Grønland skete først ved lov nr. 225 af 19. maj 1971 om arbejderbeskyttelse i Grønland, som trådte i kraft 1. april 1972. Denne lov er nu afløst af lov nr. 295 af 4. juni 1986 om arbejdsmiljø i Grønland.

Direktoratet for Arbejdstilsynet har oplyst, at der ikke i Arbejdstilsynets regi findes en sag fra 1968 om Thulearbejdernes arbejdsmiljø i forbindelse med flystyrtet. Direktoratet har derfor ikke et nærmere kendskab til beskyttelsesniveauet af Thulearbejderne ved oprydningsarbejdet og har ikke grundlag for at vurdere, om det faktiske beskyttelsesniveau i 1968 ville opfylde kravene i den nugældende arbejdsmiljølovgivning.

Jeg har således ikke grundlag for at foretage den i spørgsmålet nævnte, hypotetiske vurdering. Var flystyrtet imidlertid sket i dag, ville oprydningsarbejdet efter ulykken være omfattet af den nugældende lov om arbejdsmiljø i Grønland.

Spm. nr. S 367

Til statsministeren (5/12 94) af:

Tommy Dinesen (SF):

»I et svar til Otto Steenholdt (V) (S 209) siges det, at 317 frigivne dokumenter er overbragt til Statens Institut for Strålehygiejne til gennemgang af materialet. Mener ministeren, at det med gennemgangen af materialet er hensigten at nå frem til konklusioner, som eventuelt kan hjælpe de såkaldte Thulearbejdere i deres kamp for erstatning?«

Begrundelse

På Thulearbejdernes generalforsamling den 3. december 1994 fremgik det helt klart som en konklusion, at de pågældende arbejdere ikke føler forståelse fra regering og Folketing i deres lange kamp for at få erstatning for de skader, de pådrog sig under oprydningen efter nedstyrningen af det brintbombebevarende B 52 fly, der styrtede ned ved Thule den 21. januar 1968. Snarere tværtimod.

Svar (14/12 94)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Statens Institut for Strålehygiejne har foretaget en første gennemgang af materialet fra USA. Materialet er imidlertid ikke på alle punkter fyldestgørende. Regeringen vil derfor indhente yderligere oplysninger. Det siger sig selv, at fremkommer der nye oplysninger, som kan begrunde erstatning til Thulearbejderne, vil regeringen handle i overensstemmelse hermed.

Spm. nr. S 368

Til miljø- og energiministeren (5/12 94) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren oplyse, om der har været udført undersøgelser om eventuelle eftervirkninger på naturen, havet, dyrene og menneskene i Thuleområdet efter nedstyrningen af det brintbombebevarende B 52 fly ved Thule den 21. januar 1968, herunder om alle bomber er lokaliseret efter Thuleulykken?«

Begrundelse

I forbindelse med en nedstyrning som den omtalte må det have en klar videnskabelig interesse at få undersøgt eventuelle skader på områdets natur, miljø og mennesker.

Svar (15/12 94)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som efter bidrag fra Forskningscenter Risø og Sundhedsministeriet har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig: